

Traginers, pelegrins, pastorets...

"A Lloret la representació teatral de la llegenda ha generat, enguany, algunes crítiques que ha verbalitzat en públic el rector de la vila"

JOSEP ALUM

Amb només deu dies d'interval, les viles de Tossa i Lloret de Mar reviuem cada gener dues antigues tradicions. A Tossa, el compliment del Vot de Vila, per agrair la intercessió d'un sant en una plaga de pesta que assolava la localitat. Un Vot que porta, a peu, al pare Pelegrí fins a l'església de Sant Sebastià a Santa Coloma de Farners. I a Lloret, la festa del Traginer, en la qual, a les Alegries, es festeja una antiga llegenda, també amb connotacions religioses. Una llegenda que explica com un traginer que es va aturar amb el seu ase a descansar en aquells paratges va "descobrir" com els morts de la localitat es retrobaven dins l'església, per compartir una missa de difunts.

Enguany, com ja és costum, tots dos esdeveniments han tingut un seguiment popular remarcable. A Tossa, han passat del miler les persones que han acompanyat al Pare Pelegrí. Algunes imbuïdes per l'esperit d'agraïment al sant, que porta implícit el Vot de Vila, però també moltes altres, només amb la idea de compartir una llarga i atractiva caminada popular. Res a dir. No crec que ningú doni ni hagi de donar cap explicació del perquè va a "fer el Pelegrí". Ni els qui ho fan moguts per una sincera espiritualitat, ni els que viuen la caminada d'una manera més esportiva i/o lúdica. Respecte per als uns i respecte per als altres.

A Lloret, en canvi, la representació teatral de la llegenda ha generat, enguany, algunes crítiques que ha verbalitzat públicament el rector de la vila. No li ha agradat la contemporània i lliure adaptació de la llegenda que en van fer els dos actors. Una representació a la qual vaig assistir. I, per això, vaig poder constatar in situ com la majoria del nombrós públic gaudia amb la paròdica relectura que es va fer de la llegenda. Motocicleta en lloc d'un ase i un carro, monja en lloc d'un capellà i un tractament esbojarrat van aportar molts somriures a la festa.

Potser una versió poc entenedora per als qui, com jo, no coneixíem a fons la "història", però que en cap cas em va semblar tan irreverent com es podria deduir de les paraules del rector.

Tot plegat m'ha portat a una reflexió sobre tantes festes i representacions que, tenint originalment una arrel religiosa, han acabat esdevenint absolutament populars i laiques.

Com ara els centenars de versions dels Pastorets que cada Nadal es representen a Catalunya. Uns Pastorets que des de fa un segle segueixen situant les seves trames en una antiga i idíl·lica Judea (Israel), obviant la crua i violenta realitat que es viu, avui dia, en aquells escenaris.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/selva/2016/02/06/traginers-pelegrins-pastorets/766231.html?utm_source=rss